

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1219/2021
30.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владике Денића, због продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Владике Денића - адвоката Ђорђине Митић и адвоката Милоша Савића, поднетим против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 397/2021 од 26.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 30.11.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владике Денића - адвоката Ђорђине Митић поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 397/2021 од 26.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владике Денића – адвоката Милоша Савића поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 397/2021 од 26.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу Кв.бр. 106/21 од 15.04.2021. године преиначене су у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде:

- Основног суда у Лесковцу Кв.бр. 511/18 од 15.10.2018. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу 18 Кж1 1039/18 од 04.12.2018. године,
- Основног суда у Лесковцу 11 К бр. 172/2017 од 13.07.2017. године,
- Вишег суда у Лесковцу 1 К бр. 52/17 од 24.05.2018. године,
- Основног суда у Лесковцу 1 К.бр. 525/18 од 16.11.2018. године,
- Основног суда у Мајданпеку К. бр. 59/17 од 02.11.2018. године,
- Основног суда у Деспотовцу К. бр. 4/17 од 04.06.2019. године,
- Основног суда у Лесковцу 1 К. бр. 271/19 од 30.09.2019. године,
- Основног суда у Лесковцу 11 К. бр. 361/19 од 05.02.2020. године,
- Основног суда у Лесковцу 9 К. бр. 124/20 од 20.05.2020. године,

те је окривљени Владица Денић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 20 година у коју му је урачунато време проведено у задржавању, време проведено у притвору, као и време проведено на издржавању казне затвора, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде, као и на јединствену новчану казну у износу од 130.000,00 динара, која је замењена казном затвора у трајању од 100 дана по правноснажном решењу Основног суда у Лесковцу Кв. бр. 143/18 од 13.03.2018. године и казну затвора у трајању од 30 дана по правноснажном решењу Основног суда у Лесковцу Кв. бр. 265/20 од 02.06.2020. године, док су у непреиначеном делу наведене правноснажне пресуде остале неизмењене.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 397/2021 од 26.05.2021. године, усвојене су жалбе окривљеног Владице Денића и његовог браниоца и пресуда Основног суда у Лесковцу Кв 106/2021 од 15.04.2021. године преиначена у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд узео као утврђене:

- јединствену казну затвора у трајању од 8 година на коју је осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу Кв 511/2018 од 15.10.2018. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу 18 Кж1 1039/2018 од 04.12.2018. године
- казну затвора у трајању од 7 месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара на коју је осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу 11 К бр. 172/2017 од 13.07.2017. године, а која новчана казна је замењена казном затвора у трајању од 100 дана правноснажним решењем Основног суда у Лесковцу К бр. 143/2018 од 13.03.2018. године
- казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци на коју је осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Лесковцу 1 К бр. 52/17 од 24.05.2018. године
- казну затвора у трајању од 3 месеца на коју је осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу 1 К.бр. 525/18 од 16.11.2018. године
- казну затвора у трајању од 1 године на коју је осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Мајданпеку К. бр. 59/17 од 02.11.2018. године
- казну затвора у трајању од 1 године и 3 месеца на коју је осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Деспотовцу К. бр. 4/17 од 04.06.2019. године
- казну затвора у трајању од 6 месеци и новчану казну у износу од 30.000,00 динара на коју је осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу 1 К. бр. 271/19 од 30.09.2019. године, а која новчана казна је замењена казном затвора у трајању од 30 дана правноснажним решењем Основног суда у Лесковцу Кв 265/2020 од 02.06.2020. године
- казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци на коју је осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу 11 К. бр. 361/19 од 05.02.2020. године
- казну затвора у трајању од 3 године и 2 месеца на коју је осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу 9 К. бр. 124/2020 од 20.05.2020. године,

те је окривљеног Владицу Денића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 14 година, у коју му је урачунато време проведено у задржавању од 22.02.2013. године у 19,35 часова до 22.02.2013. године у 23,50 часова по правноснажној пресуди Основног суда у Лесковцу 9 К. бр. 913/2013 од 28.10.2016. године, време проведено у притвору од 16.06.2017. године до 20.06.2017. године, по решењу Основног суда у Зајечару Кв 169/2017 од 21.04.2017. године, по правноснажној пресуди Основног суда у Зајечару К 669/2014 од 08.09.2017. године, време проведено у притвору од 21.08.2013. године до

04.10.2013. године по правноснажној пресуди Основног суда у Лесковцу 9 К. бр. 1447/2013 од 14.06.2017. године, као и време проведено на издржавању казне затвора по правноснажној пресуди Основног суда у Лесковцу 2 К 736/2016 од 14.12.2016. године, почев од 12.03.2018. године па надаље и на јединствену новчану казну у износу од 130.000,00 динара, која је замењена казном затвора у трајању од 100 дана по правноснажном решењу Основног суда у Лесковцу Кв 143/2017 од 13.03.2018. године и казном затвора у трајању од 30 дана по правноснажном решењу Основног суда у Лесковцу Кв 265/2020 од 02.06.2020. године.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 397/2021 од 26.05.2021. године захтеве за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, поднели су браниоци окривљеног Владице Денића:

- адвокат Ђорђина Митић са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијану пресуду Апелационог суда у Нишу преиначи или исту укине и предмет врати на поновно одлучивање;

- адвокат Милош Савић, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијану одлуку Апелационог суда у Нишу преиначи тако што ће окривљеном изрећи јединствену казну затвора у трајању од највише 10 година или исту укине и предмет врати Апелационом суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног- адвоката Ђорђине Митић је неоснован, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Милоша Савића недозвољен.

Бранилац окривљеног, адвокат Ђорђина Митић у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаном одлуком Апелационог суда у Нишу поступљено противно одредби члана 3. Закона о амнестији, којом је прописано да се јединствена казна умањује за проценат (25% јединствене казне) ослобођењем извршења претходно утврђених казни затвора које су ушле у састав јединствене казне, на коју је окривљени Владика Денић осуђен побијаном пресудом, на који начин је Апелациони суд у Нишу учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 1. став 1. Закона о амнестији („Службени гласник Републике Србије“ број 107/2012) прописано је да се ослобађају од извршења 25% изречене казне затвора лица правноснажно осуђена за кривична дела која су прописана Законом

Републике Србије или су била прописана Законима који су престали да важе, а која се на дан ступања на снагу овог Закона налазе на издржавању казне затвора у Републици Србији или још нису ступила на издржавање казне затвора или чији премештај ради издржавања те казне је извршен у иностранству.

Из списка предмета се утврђује да је побијаном одлуком Апелационог суда у Нишу, тај суд у погледу одлуке о казни преиначио само пресуде донете након ступања на снагу Закона о амнестији, који је објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“ број 107/2012 дана 09.11.2012. године и који је ступио на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“ (члан 10. Закона о амнестији).

Имајући у виду наведено, односно чињеницу да су побијаном пресудом преиначене у погледу одлуке о казни само правноснажне пресуде донете након ступања на снагу Закона о амнестији, због чега се у односу на окривљеног, по наведеним пресудама није могао примењивати Закон о амнестији, то је Врховни касациони суд напред изнете наводе захтева браниоца окривљеног – адвоката Ђурђине Митић оценио као неосноване.

Бранилац окривљеног Владице Денића - адвокат Милош Савић, као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, а која повреда закона је законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца. Међутим, образлажући наведену повреду закона бранилац наводи да је суд приликом одмеравања висине казне окривљеном у поступку за изрицање јединствене казне морао имати у виду све олакшавајуће и отежавајуће околности из члана 54. КЗ, да суд није у довољној мери ценио све олакшавајуће околности на страни окривљеног, односно да није ценио: објективну тежину кривичних дела; чињеницу да окривљени није извршио ни једно кривично дело са елементима насиља, већ само на штету имовине и правног саобраћаја; да је окривљени незапослен и породичан човек; његово узорно владање за време издржавање казне затвора; чињеницу да се приликом издржавања казне озбиљно разболео и био непокретан више од 6 месеци, на који начин, по ставу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног, у суштини, указује на повреду кривичног закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, повреда закона из члана 441. став 1.ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП, није предмет разматрања од стране Врховног касационог суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, није дозвољен разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни касациони суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владице Денића- адвоката Милоша Савића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Владице Денића - адвоката Ђурђине Митић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП исти одбио као неоснован и донео одлуку као у ставу један изреке ове пресуде, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног

Владице Денића - адвоката Милоша Савића на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у ставу два изреке.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.